

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

15
1921

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΗΪΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ζη' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τευχῶν.¹ Τὸ πρῶτον τούτων εἶνε τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 150 καὶ φέρον ἔξωθεν ἐπιγραφὴν «Διήγησις Ἀχιλλέως ἐκ τοῦ ἐν Νεαπόλει χειρογράφου». Τὸ δεύτερον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε φύλλων, φέρει δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχόλια διηγήσεως Ἀχιλλέως» καὶ δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος «ἶδε τετράδ. ΙΓ' (1879)» καὶ τὸ τρίτον ἀποτελεῖται ἐκ 40 σελ. καὶ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Διήγησις περὶ τοῦ Ἀχιλλέως» καὶ ἄνωθεν «Κατὰ τὸν κώδικα τῆς ἐν Ὁξωνίῳ βιβλιοθήκης».

Τὸ πρῶτον περιέχει τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλήϊδος ἐκ τοῦ γνωστοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως (σ. 5—138) μετὰ διορθώσεων τοῦ κειμένου ὑπὸ τοῦ Λάμπρου γενομένων. Αἱ διορθώσεις αὗται φθάνουσι μέχρι τῆς σελίδος 44, τοῦ στίχου δηλ. 547, ἔπειτα δὲ ἔχει ἀφεθῆ κενός ὁ τῶν διορθώσεων χώρος. Ὡς φαίνεται ὁ Λάμπρος ἀντέγραψε τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλήϊδος, ἔπειτα δὲ διώρθωσεν αὐτὸ μέχρι τοῦ στίχου 547, τὸ ὑπόλοιπον ἀφίσας ἀδιόρθωτον πιθανῶς ἔνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ Βικέλα κατὰ τὸ 1881 γενομένης ἐκδόσεως τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλλήϊδος ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ W. Wagner.² Αἱ σελίδες 1—3 καὶ 139—149 περιέχουσι σημειώσεις τοῦ Λάμπρου, ἐν αἷς καὶ λεπτομερεστέραν περιγραφὴν τοῦ γνωστοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως. Ἴδου αἱ κυριώτεραι τούτων.

1. Πρβλ. κατάλογον Γ. Χαριτάκη σελ. 120.

2. Trois poèmes grecs du moyen-âge inédits recueillis par feu le professeur W. Wagner. Berlin 1881 σελ. 1—55.

Νεάπολις
Biblioteca nazionale

Κῶδ. ἑλλην. II, B. 27 (251 Κυρίλλου)

Κῶδις miscellaneus, πολλά περιέχων συνδεδεμένα, γραφῶν διαφόρων καὶ ἐποχῶν τοῦ αἵματος καὶ ἰσὶ αἰῶνος.

Τὸ πρῶτον φ. 1α

Ἰ̅ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ σύνταγμα ἔναι διὰ νὰ πενθεῖσαι
γυναῖκες τοὺς ἔχασασιν, εἰς τὸ μέσον ποῦ τ' ἀκούσει
θέλει νοήσει τῆς ζωῆς τὸ μάταιον καὶ τέλος·
ἐπιστροφή πρὸς τὸν θεὸν καὶ παύεται τὸ μέλος 1

Τοῦ κόσμου τὸ ἀβέβαιον καὶ τὸ πεπλανημένον,
καὶ τοῦ καιροῦ τὸ ἄστατον καὶ διαβεβλημένον
καὶ τῶν πραγμάτων ἡ φορὰ καὶ κοσμικὴς φροντίδες
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ σκοπὸς καὶ μάταιες ἐλπίδες
τοῦ χρόνου τὸ ἀκράτητον ποῦ ἀενάως τρέχει
ὡς σὰν ποτάμι πάντοτε καὶ στάσιμον δὲν ἔχει
αὐτὰ με παρεκίνησαν καὶ ἀδύνατον νὰ πάψω
λοιπ' ὄναι ἀνάγκη τίποτε ὀλίγον γιὰ νὰ γράψω

κτλ.

γεγραμμένον κατὰ στίχους χωριστοὺς μέχρι φύλλου 12α, ἔνθα εὑρίσκειται τὸ τέλος

φ. 12α

Σὲ γὰρ κεκτήμεθ' ἄχραντε σκέπην καὶ προστασίαν
καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἔχομεν παρησίαν
πρὸς ὃν ἀγνή ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνοῦντων
ὅπως ρυσθῆῃμεν δεινῶν, αἰεὶ περιστοιχοῦντων

Οὕτω τελειώνει τὸ καθ' αὐτὸ ποίημα, εἰς ὃ ὁμοίως ἔπονται ἀμέσως τὰ ἐξῆς:

Τὸ πρῶτον φύλλον πρόσεχε ἄγραφον νὰ ταφήσης
καὶ τάφον ἕνα δολερὸν εἰς αὐτὸν τὰ ζωγραφήσης
Νὰ γέμει στῖιά του ἀνθρωπινὰ καὶ γύρο ἀστέκουν πλῆθος
ἄνδρες γυναῖκες λυπηρὰ καὶ μὲ θλιμένον ἦθος

1. Ταῦτα ἔχουσι γραφῆ δι' ἐρυθροῦ καὶ μελάνης.

Καὶ ὀλίγο ἀπάνω ἀστέκεται ὁ χάρος καὶ ἀς βαστάξει
τῶν τριῶν λογῶν τὰ ἄρματα ἐκεῖνα ποῦ μας σφάζει
τὸ δρέπανον καὶ τὸ σπαθή, δοξάρι μὲ σαγήταις
καὶ ὀμπρός του ἀς εἶναι κεφαλαῖς, καὶ ἀς δειχνεῖ ὅτι
πατήταις

Καὶ τοὺς στοίχους ὅπου βάνω
γράψε ἀπὸ τὸν χάρ' ἀπάνω.

Ἄνθρωποι μὴ θαυμάζετε ξεύροντα ' τ' εἶμαι 'χθρό σας
κ' ἡμέρα νύκτα πάντοτε δέν λείπ' ωχτο πλευρό σας
Μὲ πάντα τρόπον θέλοντάχτον κόσμον νά σας βγάλω
κ' αὐτοῦ ὅπου κείτονται καὶ αὐτοὶ βιάζομαι νά σας βάλλω
Οὕτως γὰρ ἐνὶ πρόσταγμα καὶ ὀρισμὸς κυρίου
διὰ τὴν πλάνην τοῦ Ἀδάμ καὶ δόλον τοῦ θηρίου

Τέλος

Ἐν ἔτει ρφκ' ἐν μηνὶ Μαΐῳ ε' Κορώνη'

Τὸ ἐν φ. 12α ἐν μέσῳ διαφόρων ἀσήμεων ὑπὸ ξένου πιθανώτατα γεγραμμένων σημειωμάτων ἰω. Ταρω'' δὲν φαίνεται ὄν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιμελοῦς γραφέως τῶν ἄνω.

φ. 13α—59α Ἀρχὴ τοῦ πανθαύμασιωτάτου καὶ μεγάλου Ἀχιλέως. Γεγραμμένοι οἱ στίχοι καταλογάδην, ἀλλ' ἀφαινομένης μεταξὺ αὐτῶν μικρᾶς ἀποστάσεως, μεθ' ἕκαστον δὲ στίχον ἔπεται καὶ τελεία στιγμή. Τὰ ἀρχικά καὶ οἱ τίτλοι διὰ κίρρᾶς βαφῆς. Προηγείται τῆς ἀρχῆς κόσμημα διὰ τετραγωνιδίων, τῇ αὐτῇ κίρρᾳ βαφῇ. Τὸ πρῶτον γράμμα Κ διαπεποικιλμένον καὶ μεγαλείτερον τῶν ἄλλων.

φ. 59β Διήγησις ὠραιωτάτη τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου τοῦ λεγομένου βελισσαρίου. Ὡ θαυμαστὸν παράδοξον, ὦ συμφωρᾶ μεγάλη.

φ. 74β—76α Συνταγὴ κακογραμμένη.

φ 76α. Ἀρχὴ γενωμένη ἐν χώρᾳ λατινίσου ὀνόματι Προβέντζας τοῦ μεγάλου ρύγος υἱὸν ἔμπερίου καὶ μαργαρόνας.

φ. 99β. ἰ φρονίμι λέουν τρία πράματα δεσακούη ὁ θεὸς κτλ. Διάφορα κακογεγραμμένα καὶ ἄσημα γνωμικά καὶ δύο μῦθοι, ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὡς φαίνεται.

φ. 101 Ἱστορία τοῦ φαλλιέρου. ὅπου θορῆς φ μηλῆ ὁ φαλιέρος

1. Ταῦτα ἔχουσι γραφῇ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης

καὶ ὅπου θωρίς μ μηλή ἢ μόρα καὶ ὅπουθωρίς π μηλή ἢ ποθούλα καὶ ὅπουθωρίς α μηλή ἢ αθοῦσα.

φ. 118α—119α ἐν ἄσμα.

Νὰ φέρο θέλω ἀφηβολή σὲ τοῦτον τὸν χωρῶν πολλή.

φ. 119α Ὡς ἀρχήσω νὰ πενέσω
κατὰτοχὴ ὁ νοὺς μου ἀπέσω
κτλ.

φ. 120α Ακοῦσε κερα νὰ ζησῆς
νὰ σουπῶ νὰ με γρηκίσης

φ. 120β φῆκραστήται καὶ γρηκάται
ὄλοι ἐσῆς ὅπαγαπάται

Κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένα καὶ τὰ 4.

φ. 121β φήλε τὸ σπλαχνος τὸ πόλλοι τὸ ἔχομαι μὲ βιάζη
νὰ γράψω πρὸς ἐσέν γράφει πόνετήκη νὰ μιάζη
κτλ. —124α

φ. 124β φρουημοτάτη ἐπευετὴ ἔργον κάλου κῆς χίρει.

φ. 125α Σεδόξαν τοῦ ἰὺ χῦ ὁπόλοι προσκυνοῦμεν
γιαυὰ μου δόσει δύναμιν λόγον καλὸν νὰ ποῦμεν
διήγησιν ὀραιοτάτη που βάλθηκα νὰ σύρω
ογιὰ τὸν ἀπολόνιον ἀφέντι ἀπὸ τὴν Γυρω
κτλ.

φ. 167α Καὶ ὄντεν ἐδώθην ἢ φωνῆ κεκούστην τὸ μαντάτο
τεινὰς οὐδὲν ἀπόμινε ποὺ δὲν ἐδιάβην κάτο

Τέλος

φ. 167β Κενὸν πεπληρωμένον διὰ δοκιμίων κλάμου.

φ. 168α Ἠγαπημένοι μου ἀδελφοὶ· γλυκότατό μου τέρι
ἐβρὸς καὶ ἀπίσω πληγοσον τῆς θλίψης τὸ μαχέρι
κτλ.

φ. 173β (τέλος)

πολλοὺς ἐδώθην ἢ ἀρχὴν ἀπόφασιν θανάτου
καὶ πᾶσα εἰς τὸ θέλη εὐρῆ κατὰ τὰ κάμνοντά του

φ. 171α μερικὴ διήγησις τῶν ἁγίων τόπων τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ
τὰ πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ ἄλλων τινῶν.

Ἐν πεζῷ γεγραμμένα μέχρι τοῦ φ. 180β.

φ. 181α Ὅπως γράφωσιν οἱ μητροπολίται τοῖς πατριάρχεις καὶ μητροπολίταις. Ὅπως γράφωσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως κ.λ.

Ταῦτα μέχρι 185α.

185α καὶ 185β διάφορα ἄσθημα σημεῖωματα καὶ δοκίμια κονδυλίου ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ ὅπερ δὲν εἶνε ἠριθμημένον.

Ἐν Κάβα χάρτης ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς Εὐρώπης, Μικρᾶς Ἀσίας καὶ μέχρι τινός τῶν ἀκτῶν Ἀφρικῆς ἰγ' αἰῶνος. Ἑλλήνων μὲ ὀνόματα κόκκινα καὶ κίρρα. Κόκκινον Senes ἐν Ἀττινῇ: Napoli, Morea, Clarena, Petrea, Cor. ἐν Πελοποννήσῳ Cifalonia. Corfo κλ.

Ὁ χάρτης ἐξεδόθη ὑπὸ De Luca ἐν Νεαπόλει.

Κάτωθεν ἐνός ἐγγράφου τοῦ Ρογήρου ρηγῆς Σικελίας 1130 ἐπὶ περγαμηνῆς ὑπογραφή ἑλληνικὴ «Ρογέριος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς κραταιὸς ρῆξ καὶ τῶν χριστιανῶν βοηθός».

Essai historique sur l'Abbaye de Cava d'après des documents historiques par Paul Guillaume professeur d'histoire à l'abbaye de Cava auteur de la description historique et artistique du Mont Cassin.

Ἐπισκέπτεται τις τὴν ἐκκλησίαν. Τὴν εὐρον κλειστὴν. Ἐβρεχε. Τὰ ὑπόγεια, ἐν οἷς ἀρχικῶς ἡ ἐκκλησία, ἦς σώζονται τοιχογραφίαι. Ἦν λελαξευμένη ἐν τῷ βράχῳ. Κατακόμδαι. Οἱ νεκροὶ ἐν τῇ γῆ. Κεκαλυμμένοι ἀκόμη πολλοὶ τάφοι. Ὅστων πληθὺς καὶ κρανίων. Ἐξερχόμενός τις ἴν' ἀνέλθη εἰς τὸ ἀνώτερον πάτωμα βλέπει ὀπισθὲν τοῦ τοῦς βράχους. Πινακὸθήκη ὀλίγου λόγου ἀξία, πλὴν τινῶν ἔργων τοῦ Andre del Salerno. Σχολὴ παλαιογραφικὴ, ἐνθα ἐργάζονται πρὸς ἐκθεσιν τοῦ Codex diplomaticus Cavensis. Μέχρι τοῦδε 4 τόμοι. Ἐργάζονται διὰ τὸν ε'. Λύκειον καὶ Γυμνάσιον, 100 μαθηταί. Ἐισχόλαζε τὸν Ὀκτώβριον. Γραφικωτάτη φύσις. Βουνα κατάρυτα. Χωρίον μικρότατον καὶ πτωχόν. Ἐβρεχε. Κώδικες ἑλληνικοὶ δὲν ὑπάρχουσι. Λατινικοί. Ἑλληνικαὶ περγαμηναὶ περὶ τὰς 100 ἐκδεδομέναι ὑπὸ Tringhera. Ἐχουσιν αὐ-

τῶν indice ἀντιγραφή ὑπό Paschale Baffi καὶ λατιν. μεταφρ. Νέος τις τοῦ πανεπιστημίου Margritto (;) ἐπεθεώρησε τὰς πρὸς ἐκδόσιν ἑλλ. περγαμ. Λιθογρ. πανομοιότυπα, φωτογραφίαι. Ἠγόρατα ἀντὶ τῶν λιρῶν ἐν μὲ μιαν λιθογρ. Cava καὶ 11 πανομοιότυπα τοῦ *Leges Longobardorum*. Διάφορα χειρόγραφα ἐπιδείκνυνται μὲ ἀξιολόγους ιστορίας, ὧν ἀξιολογώταται οἱ *leges* καὶ γραφή τις, ἧς τὸ ἐκτεθειμένον φύλλον ἦν γεγραμμένον διὰ λευκῶν καὶ χρωματ. χαρακτήρων ἐπὶ περγαμηνῆς βεβαμμένης κιρρᾶς·

abbate Michele Morcaldi.

Ὁ ἐμὲ ὑποδεχθεὶς ἀντικαταστάτης τοῦ Mauro Schiani, εἰς τῶν ἐκδοτῶν τοῦ Codex. 7 μοναχοὶ καὶ 9 fratelli.

Τὸ δεῦτερον φέρει ἐπιγραφὴν «Σχόλια διηγήσεως Ἀχιλλέως» ἄρχεται δὲ ὡς ἀκολούθως·

«Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Ἀχιλλέως (Σχεδὸν δὲ ἀπανταχοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο γράφεται ἐν τῷ κώδικι δι' ἐνὸς λ) 1. τίνα εἰπῶ. τὸν ὀνομάσω. 3. ὅτι ἐξανασπά. μαρένι. 4. φλογίζει νεούς. καταδαπανή. 7. ἀλή. βάλλει εἰς τὰς χεῖρας. κατὰκρατίσοι. 8. κέη. αἰχμαλωτίζη».

Εἶνε προφανές, ὡς καὶ ἐκ τῆς σημειώσεως, τῆς δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου γεγραμμένης «Ἴδε τετρ. ΙΓ (1879)» καὶ ἐκ τῆς ἐπιμελοῦς συγχρίσεως τῶν ἐνταῦθα γεγραμμένων πρὸς τὰς ἐν ὑποσημ. τοῦ πρώτου τετραδίου γεγραμμένας γραφὰς τοῦ κειμένου τοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως προκύπτει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν γραφῶν τοῦ κειμένου τῆς Νεαπόλεως τῶν διορθωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Λάμπρου. Ὡς φαίνεται, ἐνῶ ὁ Λάμπρος ἐσκέπτετο κατ' ἀρχὰς ἐκδίδων τὸ κείμενον νὰ θέσῃ, ὡς συνήθως, τὰς γραφὰς τοῦ χειρογράφου τῆς Νεαπόλεως, ἅς οὗτος διώρθωσε, κάτωθεν τοῦ ἐκδοθησομένου κειμένου μετανοήσας ἔπειτα ἀπεφάσισεν νὰ θέσῃ ταύτας μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὅλου κειμένου οἰοεὶ ἐν παραρτήματι. Καὶ

τὴν ἐργασίαν ὁμῶς ταύτην, πιθανῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅτι, ὄν καὶ τὴν πρώτην, τὴν διορθωσιν ἠδηλαδὴ τοῦ κειμένου καὶ τὴν σημείωσιν τῶν γραφῶν τοῦ κώδικος κάτωθεν αὐτοῦ, δὲν ἐπεράτωσεν. Ἐνῶ μάλιστα εἰς τὸ κείμενον ἔχει σημειώσει τὰς γραφὰς τοῦ κώδικος μέχρι τοῦ στίχου 247, ἐδῶ ἔχει μόνον τὰς μέχρι τοῦ στίχου 242 γραφὰς τοῦ κώδικος σημειώσει.

Τὸ τρίτον περιέχει τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐκ τοῦ γνωστοῦ κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ὁξφόρδης. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκομεν «κατὰ τὸν κώδικα τῆς ἐν Ὁξωνίῳ βιβλιοθήκης». Τὸ κείμενον εἶνε πλήρες, κάτωθεν δὲ παρατίθενται αἱ γραφαὶ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης.

Τοιοῦτον ἐν δυνατῇ συντομίᾳ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἑνὸς καταλοίπου τοῦ Λάμπρου. Ὁ Λάμπρος προφανῶς ἐσκόπει νὰ ἐκδώσῃ τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ὁξφόρδης, τῶν δύο τούτων διασκευῶν τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλλειίδος. Ὁ ἴδιος ὁ Λάμπρος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Collections de romans grecs en langue vulgaire et en vers publiés pour la première fois d'après les manuscrits de Leude et d'Oxford par Spyridion Lambros» (Paris 1880) σ. CXIII ἐ. ἀναφέρει τὸν λόγον δι' ὃν δὲν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ τὴν Ἀχιλλειίδα καὶ ὑπισχνεῖται προσεχῶς νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην σ. CXIV) (πρβλ. ἐν Ν. Ἑλλην. τομ. 10) (1913) τεύχ. Γ'. σελ. 344 ἐ.).

Ὡς γνωστὸν τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλειίδος ἐξέδωκε πρῶτος ὁ Σάθας ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ¹ κατὰ τὸ 1879 ἐν *Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France* (13 ἔτος 1879) σ. 127-173, ἔπειτα ὁ W. Wagner ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως ² κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἐν *Trois poèmes grecs du moyen-age inédits recueil-*

1. Περὶ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης πρβλ. ἐν. κ. σελ. 131 ἐ.

2. Περὶ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως πρβλ. ἐν. κ. σ. VI.

lis par le professeur W. Wagner (Berlin 1881) σ. 1-55 καὶ ὁ Β. Haug ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ Λονδίνου¹ κατὰ τὸ 1919 ἐν Die Lōndōner Version der Byzantinischen Achilleis (München 1919) σ. 1-106. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1911 ὁ D. Hesselring ἐξέδωκε τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Λονδίνου μετὰ ἐμβριθῶν προλεγόμενων ἐνθὰ παρέχει ἡμῖν καὶ περιγραφὰς λεπτομερεῖς τῶν τριῶν ἀνωτέρω κωδίκων καὶ δεικνύει τὴν σχέσιν τῶν τῶν τριῶν τούτων κειμένων πρὸς ἀλληλα ἀναιρῶν τὴν γνώμην τοῦ Σάθα καὶ Krumbacher ὅτι ἡ διασκευὴ ἡ ἐν τῷ κώδικι τοῦ Ὁξωνίου περιεχομένη εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα.² Τέλος ὁ Στερ. Ξανθουδίδης ἐν τοῖς «Byzantinische-Neugriechische Jahrbücher» τόμ. 2 σελ. 199-205 βιβλιογραφῶν τὰ ἔργα τοῦ Haug καὶ Hesselring προσάλλει πολυτίμους διορθώσεις τῶν κειμένων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων γίνεται δῆλον ὅτι τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως ἐξέδωκεν ὁ Wagner καὶ ἔπειτα ὁ Hesselring, ἐκ δὲ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ὁ Σάθας. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων περιττὴ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐκδοσις τῶν δύο παραλλαγῶν τοῦ κειμένου τῆς Ἀχιλληίδος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ὁξφόρδης, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ κείμενον ἰδίᾳ τῆς Νεαπόλεως δὲν ἔχει τελείως ἐπεξεργασθῆ πρὸς ἐκδοσιν ὁ Λάμπρος. Σύγκρισις ἄλλως τε τοῦ κειμένου τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου παρασκευασθέντος πρὸς τὸ ἐκδεδομένον κείμενον ὑπὸ τοῦ Wagner καὶ μάλιστα τοῦ Hesselring δεικνύει μικρὰς διαφορὰς, αἵτινες ἀμερολή-

1 Περὶ τοῦ κώδικος τοῦ Λονδίνου πρβλ. ἐν κ. ὅπου διὰ μακρῶν περιγράφεται ὁ κωδὶξ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὰ σημειώματα ἰδίᾳ τοῦ Krumbacher

2 Τὴν γνώμην ταύτην εἶχεν ἤδη πρότερον ἀναιρέσει ἐπιτυχῶς ὁ G. Wartenberg ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ Die byzantinische Achilleis (ἐν τῇ Festschrift Joh Vahlen zum 70 Gebuztstag Berlin 1900).

πτως κρινόμεναι δὲν δίδουσι τὸ δίκαιον πάντοτε εἰς τὸν Λάμπρον, ὅστις ὁμῶς, ὡς ἄνωτέρω ἐτονίσθη, δὲν εἶχε τελείως ἐπεξεργασθῆ καὶ παρασκευάσει τὸ κείμενον τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἐκδόσιν. Τούναντίον σύγκρισις τοῦ κειμένου τῆς Ὁξφόρδης, τοῦ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου παρασκευασθέντος, πρὸς τὸ ἐκδομένον κείμενον ὑπὸ τοῦ Σάθα δεικνύει μεγάλας διαφοράς, αἰτινες ἀμερολήπτως κρινόμεναι δίδουσι τὸ δίκαιον σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸν Λάμπρον. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων νομίζω ὅτι τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλεύδος τὸ ἐπεξεργασθὲν ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης ὑπὸ τοῦ Λάμπρου εἶνε ἄξιον ἐκδόσεως παρὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ Σάθα τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Λάμπρος μετὰ ἀξιοθαυμάστου ἀκριβείας παρέχει ἡμῖν τὰς γραφὰς τοῦ κώδικος τῆς Ὁξφόρδης, αἰτινες εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖαι εἰς τὸν θέλοντα νὰ προβῆ εἰς κριτικὰς διορθώσεις τοῦ κειμένου, μὴ δυνάμενον δὲ νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν κώδικα τῆς Ὁξφόρδης.

Κ. Ι. Δ.

Διήγησις περὶ τοῦ Ἀχιλλεύου

Ἦν τις Ἑλλήνων βασιλεὺς ἐν χώρᾳ Μυρμυδόνα
 πλούσιος καὶ πάνυ εὐγενὴς καὶ πλούσιος εἰς τόπον,
 εἶχεν αὐτὸς καὶ σύζυγον ἐκ ξένων δὲ γονέων
 ἐρωτικὴν ἐξαίρετος αὐτῇ, ἢ Ἀφροδίτῃ
 καὶ ἠδονήν· ἀνδρόγυνον τοῦ κόσμου ἐξηρημένον. 5
 Εἶχεν καὶ τὸ διάδημα ὡς πρὸς τὴν βασιλείαν,
 εἶχεν καὶ νέους μαχηστάς, διαλεκτὰ φουσάτα
 πρὸς μάχας καὶ παραταγὰς πάντας δοκιμασμένους
 ὄλους καλοὺς καὶ εὐγενεῖς, πλουσίους πολεμάρχους.

Ἐοδ. διυσις περὶ τοῦ Ἀχιλλεύου. 1. τῆς σελήνου. χώρα 2. πλούσιος. εὐγενής. πλούσιός εἰς 3. ἦχεν αἰζηγῶν ἐξένον δε γόνεον 4. ἐρωτικὴν ἐξαίρετος ἢ ἀφροδίτης 5. ἠδονήν ἀνδρόγυνον. τοῦ κόσμου 6. ἦχεν. ὁ πρὸς 7. ἦχεν καινέους μάχηστάς. φουσάτα 8. μάχης. πάντας δοκυμασμένους 9. ὄλους εὐγενεῖς

- 1,β Εἶχεν γοῦν παραιπόνεσιν ὁ βασιλεὺς] ἐκεῖνος.
 11 καὶ χρόνους δέκα ἐποίησεν παιδὶν οὐδὲν ἐποῖκεν
 [καὶ] ἡ καρδιά του ἐκαίετον, ἐθλίβετο ἡ ψυχὴ του,
 καὶ ἀπαι τὸν πόνον τὸν πολὺν καὶ τὴν πικρίαν τὴν εἶχεν
 ἐψήφισεν νὰ χωριστῇ τὴν πάντερπνον ἐκείνην
 15 καὶ μὲ ἐτέραν γυναικὸς ἵνα τεκνοποιήσῃ.
 Τὴν θλίψιν δὲν ἠφέρασιν οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
 ἀλλὰ κ' οἱ συγγενήτορες πάντες οἱ ἰδικοὶ τῆς
 τὰς κεφαλὰς των ἤτυπτον, τὰ πρόσωπά των δέρνουν
 καὶ ἦλθαν εἰς τὸν βασιλὲ μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου
 20 καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουσιν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέσι
 «αὐτὴν τὴν κόρην τὴν λαμπράν, ὦ βασιλεῦ, τὴν ἔχεις,
 οὕτω σὲ τὴν ἐδώκαμεν νὰ χαίρῃσαι μετ' αὐτὴν
 ὅτι καὶ αὐτὴ εὐγενικὴ καὶ ἀπὸ ἐνδόξων εἶνε
 καὶ οὐδὲν ἰσιάζεις μετ' αὐτὴν δίχως τὴν βασιλείαν.
 25 Ἄλλ' ἔγνω τοῦτο, δέσποτα, ὦ βασιλεῦ γαμπρέ μας,
 ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον θέλομε σὲ φονεύσει.»
 2,α Καὶ ὁ βασιλεὺς] ἐστέναξεν, τοιοῦτον λόγον λέγει·
 «κρατῶ τὴν κόρην ταῖς χερσὶν νεκρὰν ἐκ τῶν δακρῦων·
 ἀλήθεια μὰ τοὺς ἔρωτας, ὦ συγγενεῖς καὶ φίλοι.
 30 Ποθῶ τὸ κάλλος τὸ λαμπρὸν τῆς γυναικὸς μου ταύτης,
 ποθῶ τὴν τὴν εὐγενικὴν ὡς ἔμμορφην τοῖς πᾶσιν.
 Πικραίνομαι, τὸ ἄτεκνον τρώγει με τὴν καρδίαν.
 Θέλω γὰρ ἄλλον ἀπ' ἐμοῦ νὰ φήσω βασιλέαν,

10. ἴχεν. παρεπόνεσην. ἐκήνος 11. ἐπήυσεν πεδὴν ἐπίκεν 12. ἡ ἐκεέ-
 τον. ἐθλίβετον ὁ 13. απέ. τον πόλῆν. πικρίαν τήνύχεν 14. ἐψήφισεν
 χωριστῇ. ἐκήνην. 15. καὶ μεετέραν γυνεκα. ἵνα τεκνοποιήσι 16. θλί-
 ψην δεινιφέρασι ἢ ἀδελφὶ τις 17. ἀλλακησιγενίτορες. ἰήδικί τις 18. ἡ-
 τυπτον. πρόσοπά 19. ἦλθαν ἡς τον 20. ἐκνον (bis) 21. ὦ βασιλεῦ
 ἔχης 22. οὗτος σε ἐδόκαμεν να χέρεσε μεταύτην 23. εὐγενικί. ἐνδό-
 ξον ἦνε 24. ἰσιάζης μετὴν δίχος. βασιλίαν 25. ἀλέγγο τοῦτο δεσπότα.
 βασιλεῦ. γαμπρέ 26. ὅς. ἀλότριον. σε 27. τηουτον λογον λέγι 28. κρα-
 τό στέχερσήν. τὸν δακρῖον 29. ἀληθια ματούς ἐρώτας ο σηγγενής.
 φήλή 30. ποθὸ τοκάλος τολαπρον τις γήνέκός. ταῦτις 31. πόθῶ. ευ-
 γενηκοὶ ὡς ἐμόρφην τῆς πᾶσιν 32. πικραινόμετοατεκνον τρογη 33. θε-
 λο. αλον. απεμοῦ ναφήσω

ὅμως οὐ μή την χωριστῶ καὶ εἰς τὸν θεὸν τάφινω.»

Μετὰ δὲ τὴν παραδρομὴν τούτων τῶν δέκα χρόνων 35

ἐκείνη ἐγέννησεν υἱόν, τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον
τὸν οὐκ ἐγέννησεν ποσῶς ἄλλη γυνὴν ἔστον κόσμον.

Ποία δὲ γλῶσσα δυνηθῆ λεπτομερῶς ἐκφράσαι
τὴν ἁρμονίην τὴν ἀπειρὴν τὴν τότε γενομένην :

Χρόνον ἐκράτει δλόκληρον ἢ ἁρμονίην ἐκείνην 40

αὐξήθηγε τὸ κράτος τοῦ βασιλέως ἐκείνου,
ἢ μήτηρ] τοῦ ἢ εὐγενικὴ ἐχαίρετο ἢ καρδιά της
καὶ τὸ παιδὶν ἐγένετο μέχρι χρόνων τεσσάρων.

2:β

Πανέμορφον, ἰπιτήδειον ὑπῆρχε τὸ παιδίον

οὐδὲ κόρη εὗρίσκετο διὰ νά τον συνείσην 45

τὸν ἴλιον ἀντικοτεῖ καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην.

Μετὰ τοὺς δεκατέσσαρες ὅπρὸς ὑπῆρχεν χρόνους,

γράμμασιν ἐπαιδεύετο ἑλληνικοῖς παντοίως,

μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τεσσάρων χρόνων,

τότε γοῦν, τὸ δεκοχτώχρονον φθάνων τῆς ἡλικίας 50

ἀντρειωμένος, θαυμαστός, σπαθὶν δοκιμασμένος

στρατεῖαν ἐπεξήτησεν ὡς ἤθελεν καὶ ἀγάπα.

Ἐβλεπεν γὰρ ὁ κύρις τοῦ κ' ἐχαίρετον μεγάλως,

ἢ μήτηρ τοῦ ἢ πανεύγενος, ἐκείνη ἢ πανωραία

ἐκαταφύλιεν τὸν υἱὸν καὶ ταῖς χερσὶν ἐκράτειε, 55

εἶχεν τὸν τὸν νεώτερον, οὕτως τὸν ἐμελέτα

«θεὲ μεγαλοδύναμε, ὁ κτίσας τὴν σελίνην

34. ομως οὐμί. χωρηστώ. ταφίνο 35. παραδρομὴν. τὸν δεκαχρόνον
36. ἐκῆνοι ἐγενῆσεν ἴόν ἐκῆνον 37. οὐ καὶ γέννησεν ποσὸς ἀληγινῆστων
38. πιαδὲ γλοσαθηνηθι λεπτομερὸς ἐκφράσε 39. ἁρμονίην. απιρον.
τοτῆς γενομένης 40. εκρατι ολοκληρον. εκηνην 41. ἐξήθηγε. τοῦ βᾶ-
σιλεος εκῆνου 42. ἢ. ηέβγένηκοι εχαίρετον ηκαρδία 43. καιτώπεδῆν.
μεχοι χρονον τεσαρον 44. πανέμορφον πιτίδλον ηπύρχεν. πεδίον
45. οὐδὲ εβρίσκετον διάνατον σηναίρήσην 46. τῶνήληονάντίκοτί
47. τὴν δεκαταίσαρες. ο πρὸς ηπήρχεν 48. γραμασην ἐπεδέβετω εὐλη-
νηκοι πάντιος 49. δέτην παρᾶλευσην ἄλον τεσαρον 50. γοῦν τοδεκο-
χτώχρονων φέρουν τις ἡλικίας ἢ1. αντριδόμενος θαύμαστος σπαθῆν
ἢ2. ἐπεξίτισην ὅς ἤθελεν και ἢ3. εὐλεπεν. κίρι καιχέρετων μεγάλος
ἢ4. ἰ (his). ἐκίνη. πανωραία ἢ5. εκαταφύλιεν τον. και τεσχεροσην εκρα-
ται ἢ6. ἦχεν των το νεώτερων οὔτος εμελαίτα ἢ7. θαε̄ μαιγαλοδί-
ναμαι. την σελίνην

- φύλαγε τὸν νεώτερον. χάρινε τὴν ζωὴν του
 3.α νά τον θωρῶ νά χάρωμαι ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ του.
 61) Ἐψάσατεν τρεῖς καὶ δέκατον χρόνον τῆς ἡλικίας,
 τὸ κάλλος του ἦτο θαυμαστόν, ἡ ἀνδρεία του ἐξερημένη,
 μακρὺς ὡς περ κυπάρισσος, λιγνὸς ὡς περ καλάμι,
 ἔστην μέτην του νά ἔδανεσ ὠραῖον δακτυλιδίτзин,
 ἐπάνοθεν καὶ κάτωθεν ἐξανικτὸς ὡς λέων,
 62) ξανθὸς καὶ σγουροκέφαλος καὶ ἐδόφθαλμος ὠραῖος
 ἐφόρειεν δὲ καὶ στέφανον ἐκ λίθου πολυτίμου,
 τοῦτον ποσῶς οὐκ ἔρριπτεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του.
 Ἄσπρον ἦτο τὸ στήθος του ὡς περ καὶ τὸ χιόνι,
 εἶχεν βραχίονας θαυμαστοὺς ὡς περ βεργὴν στρεμμένον.
 70) ἦτον ἀπλὸς εἰς ἔρωταν, ἀσύγκριτος καὶ κάλλος.
 Ἐκείνη τὸν ἐνίκησεν εἰς ἔρωταν καὶ κάλλος.
 πλὴν ἵστερον ἐνίκησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκείνην.
 Τοῦ Ἀχιλλέως ὁ πατήρ τοῦ πορφυρογεννίτου
 ἐποίησεν ἵπποδρόμιον πῶς νά τοὺς δοκιμάσῃν
 71) τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ κάλλιους ἀγοῦρους τοῦ φουδάτου
 Ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς, πάντες νά δοκιμάσῃν
 72) καὶ τὸ παιδίον ἐβλεπεν καὶ ἔτρεμεν ἡ ψυχὴ του,
 ἐσπάραζαν τὰ μέλην του, οὐκ ἔχει τί ποιήσῃ
 τὸ ἠράσος τὸ ἐνίκησεν. πηδῶν καθαλλικεύει,
 80) φαρὴν ἐκαθαλλίκευσεν μαῦρον ὡς τὴν ἐλαίαν

58. φύλαγε τὸν νεώτερον. χάρινα 59. νατονθορό. χέρομαι 60. εὔτασεν
 καιδῆκατος χρόνων τρεῖς ἡλικίας 61. κάλλος. θαυμαστών. ἰανδρείατου ἐξε-
 ρημένη 62. μακρὺς ὡς περ κυπάρισσος. ὡς περ 63. να. ὠραῖον δακτυλιδί-
 τзин 64. ἐπάνοθεν καικάτωθεν ἐξανικτὸς ὡς 65. αὐθὺς καισφουροκαί-
 φαλος. ἰθαρμος ὠραῖος 66. ἐφόρειεν. στέφανων 67. τοῦτου ποσῶς οὐ-
 κέρριπτεν υποτις κεφαλῆς 68. ἄσπρον ἴτων. στήθος. ὡς περ 69. ἴχεν.
 θαύμαστοὺς ὡς περ βεργὴν στρεμμένον 70. ἦτον ἀπλῶς ἑρώταν. ης κά-
 λος 71. κῆνι το ἐνίκησεν ἡς ἑρώταν καικάλος 72. πλὴν ἵστερον ἐνί-
 κασεν. ἐκείνος 73. ἀχιλλέως. του πορφυρογεννίτου 74. ἐπίησεν ἡποδρό-
 μιων ποσ νατόνδωκήμάσῃν 75. τοῖς εκλεκτούς. κάλλίους ἀγοῦρους τοῦ
 76. ἐκάθισεν ο βασιλεὺς. δοκήμάσοι 77. πεδίων ἐβλεπεν και ἔτραίμεν.
 78. ἔχη τι πιῆσι 79. ἐνίκησεν πίδα καθαλλικαίβη 80. φαρὴν ἐκαθαλλί-
 κευσεν μαῦρων ὡς ἐλαίαν

σελλοχαλινοχρῦστων μετὰ λυγνοταρίων,
ἐπῆρεν καὶ τὸ χεῖριν του σκουτάρην καὶ κοντάρην
εἶπεν γὰρ ἔργα θαυμαστά μετὰ καὶ ζωγραφίας
ἢ φορεσιά του κόκκινη, μετὰ λιθομαργάρου.

85 Καὶ μὴ τινος γινώσκοντος ἐσέτην εἰς τὴν μέσσην,
ἐπῆγεν καὶ ἦλθεν μόνος του ὡς τὸ γοργὸν γεράκι.
τινάς οὐδὲν ἐμπόρεσε διὰ νὰ τον ἐγνωρίσῃ.

90 Τὸ βλέμμαν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παρ' ὄλους
καὶ τὴν ἐπιτηδειότηταν ἐθύμαζεν τοῦ νέου
καὶ ὅσοι τὸν ἐζήτησαν νὰ τον μονομαχήσουν
οὐδὲ ποσῶς δυνήθησαν διὰ νὰ τον πολεμήσουν.

95 Ἐἰς ἕναν του ἔπιλάλημαν, εἰς μίαν κονταρίαν
ἔτσι τοὺς ἐσυνέτριψεν ὡς φάλκονας περδίκια,

96 καὶ ἐκ τὴν φωνὴν τὸν ἐγνώρισαν καὶ εὐθὺς γοργὸν πεζεύουν
καὶ δένουσιν τὰς χεῖράς των, πίπτουσιν, προσκυνοῦν τον,
πάντες ὁμοῦ προσέρχουνταν, πρὸς τὸν δεσπότην λέγουν
μετὰ τοιαύτης ἠδονῆς, χαρᾶς καὶ προθυμίας,
«τοῦτον τὸν βλέπεις δεσπότη καὶ τὸν θαυμάζει ὁ νοῦς σου»
ἐμὸς αὐθέντης πέφυκεν καὶ σὸς υἱὸς τυγχάνει

100 ἀπὸ τὸ νῦν τυγχάνει μας διὰ νὰ τον προσκυνῶμεν
καὶ σκλάβοι του νὰ εἴμεσταν, δούλοι τοῦ ὀρισμοῦ του».
Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς εὐθέως τῶν ῥημάτων
ἀναπηδᾷ ἐκ τοῦ θρόνου του μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
ὀρίζει φέρνουν τὸν υἱὸν παρισταμένων πάντων,

81. σελοχαλινοχρῦστων μετὰ λυγνοταρίων 82. ἐπῆρεν. στοχαίρην. σκου-
ταρην ἐκ πάντιος 83. ἦγεν. μαὶ τὰ. ζωγραφίας 84. κόκκινη μετὰ λι-
θομαργάρου 85. μίτινος γῆνοσκόντος εσαίβην 86. εἶπεν. ὅς 87. τε-
νάς. ηπόρεσεν. νατονεγνωρίσι 88. τοβλέμαν. ἦς. παρόλους 89. ἐπιδη-
τιταν 90. ὅσι τον ἐζήτησαν νατον μονομαχήσουν 91. οὐδεποσὸς δυνή-
θησαν διάνατον πολεμήσουν 92. πιλάλημαν ἦς κονταρήαν 93. ἔτσι τότε
εσυνέτριψεν ὅς 94. κέ. φωνήν. ἐγνώρισαν. εὐθέως πεζέβουν 95. δέ-
νουσην τασχίρας τον πίπτουσήν. των 96. προστοιδεσπότου 97. παί-
της ἠδονῆς χαρᾶς 98. τούτων, βλέπις. δεσπότη. θαυμάζι. νούσου
99. τιγγάνι 100. ἀπὸ τον νῦν τιχένι. διάνατον προσκυνούμεν 101. σκλα-
βι ναίμεσταν δούλι-ὀρισμιόν 102. εὐθέος 103. ἀναπιδά. χαράς
104. ὀρίζει

- 105 περιλαβῶν ἐν ταῖς χερσὶν ἀπλίστως κατεφίλει.
 Τότε καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς τόσης γενομένης
 τὸ στέφανον ἐξέβαλεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του
 καὶ εἰς κορυφὴν τὸ ἔβαλεν τοῦ νέου παραυτίκα
 καὶ ὁ νέος ὡς φρόνιμος φρόνιμ' ἀπηλογήθη·
- 110 «ἐὰν κρίζης, δέσποτα, νὰ χαίρωμαι εἰς κόσμον,
 1.β. φόρετε σὺ] τὸ στέφανον καὶ μέναν ἄφες οὕτως·
 χάρισε ἵππους δώδεκα, φαρία δοκιμασμένα
 διὰ λόγου μου ἅς φυλάσσονται, ἅς ἔνι ἰδικά μου.
 Τοῦτο ποθῶ καὶ ὀρέγομαι, θέλω το ἀπὸ σένα,
 115 ὅτι νὰ ζῆς ἀπὸ τοῦ νῦν ἀτάραχος διόλου,
 ποσῶς μὴ ἔχης μέριμναν ἢ ταραχὴν καθόλου,
 ἀλλὰ τρυφὴν καὶ ἀνάπαυσιν μετὰ καὶ τῆς μητρός μου»
 Ἐν μιᾷ γούν τῶν ἡμερῶν, τοῦ γεύματος τὴν ὥραν
 ἠφέραν τὸν πατέρα του μηνύματα βαρέα,
 120 ὅτι τινὲς ἀλλογενεῖς τὲς χώρες του κρουσεύουν.
 Ἐκεῖνος τοὺς ἐρώτησεν, ὁ βασιλεὺς ἀτός του·
 «Καὶ τίνας κατετόλμησαν, τὲς χώρες μου κρουσεύουν;»
 Ἐκεῖνοι ἀνταπεκρίθησαν, τὸν βασιλέαν λέγουν
 «δυναστὴς εἶνε, βασιλεῦ, μὲ ἄπειρον φουσάτον,
 125 πολλὴν ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν παρρησίαν,
 Τούτους ἠκροδειλίασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους,
 τὸ δὲ παιδίον ἐκάθετον καὶ ἠγάλλετον ἢ ψυχὴ του.
 λέγει πρὸς τὸν πατέρα του μετὰ θυμοῦ τοιάδῃς
 13,α «πατήρ μου τί ἐ]νε τὸ θλίβεσαι καὶ τὸ πονεῖ ἡ ψυχὴ σου;

105. περιλαβῶν. τες χερσην ἀπλίστως κατεφίλι 106. τις χαρᾶς της τό-
 σης 107. ἀπό τις κεφαλῆς του 108. ἡς κορυφην τῶ 109. ὄς. φρόνιμα-
 πηλογήθη 110. κρίζης. βασιλεῦ. ναχέρωμε ἡς 111. φόρεσέ. οὐτός.
 112. χάρισε ἵππους ἰβ' 113. διαλόγου. ἀσφιλάσουντε ἅς ἔνη 114. ποθὸ
 ὀρέγομε θέλο 115. ναζις. νύν 116. ποσὸς μι ἔχης 117. ἀλα τρυφήν.
 ἀνάπαυσην. τις 118. μιᾷ γούν τον ἡμερόν. ὦραν 119. μηνύματα
 120. ἀλογενεῖς τες. χώρες. κρουσεύουν 121. ἐκύνος. ἐρώτισεν 122. κα-
 τετόλμισαν τες χώρες. κρουσεύουν 123. ἐκίνη ἀνταπεκρίθισαν 124. δι-
 νάστις ἦνε βασιλεῦ με ἄπειρον φουσατών 125. πολλὴν ἔχι. δύναμην.
 πολλὴν. παρρησίαν 126. ἐκροδειλίασεν 127. πεδίων. ἠγάλλετον ὑψηχί-
 128. Λέγε προς τον. μεταθυμοῦ 129. ἔνε. Θλίβεσε ἡ ψυχὴ

- οὐκ ἔνι καλὸν νὰ ἐπαινεθῶ, ἀλλὰ θαρρῶ καὶ λέγω, 130
 «τοὺς δώδεκα νεώτατους τοὺς θέλω ἐξεχωρίσει
 ὁ κάθε εἰς ἐγὼ θαρρῶ χιλίους νὰ πολεμήσῃ
 καὶ ἐγὼ μόνος, μοναχὸς ὄσους εὐρῶ ἐμπρὸς μου,
 νὰ κόψω τὰ κεφάλια τους, ἐδὼ νὰ σέ τα στείλω».
 Ταῦτα ἀκούσας παρευθὺς τὰς χεῖράς του σηκόνει: 135
 καὶ τὴν εὐχὴν του ἔδωκεν ἀπὸ καρδίας πάσης.
 «Ἄν ποτε τέκνον μου καλόν, νὰ λάβῃς εὐτυχίαν
 ἄν ποτε, τέκνον μου καλόν, μὴ ἴδῃς δυστυχίαν,
 ἄν ποτε καὶ τοῦ στέμματος νὰ γείνῃς κληρονόμος
 καὶ νὰ σε ἴδῶ ἐρχόμενον μετὰ λαμπρᾶς τῆς νίκης». 140
 Ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς πάντες ἐτοιμασθῆναι
 καὶ πάντες ἀρματώθησαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης
 τῶν λουρικίων ἢ ἀστραπαῖς, τῶν κονταριῶν οἱ κτύποι,
 τῶν νέων τὰς παραταγὰς καὶ τὰς κραυγὰς ἐκείνας
 τίς δυνηθῆναι κατὰ λεπτόν, λεπτομερῶς ἐκφράσαι; 145
 Ἐδλέπον]τας ὁ Ἀχιλλεύς ἐχαίροντον ἢ ψυχὴν του 5,β
 μαῦρον ἐκαβαλλίκευσεν, μαῦρον ὡς περ ἐλαίαν,
 βεργὴν ἐπήρεν κόκκινον καὶ πάντες ἀνατρέχει
 καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἔβλεπεν καὶ κατεσκόπειν πάντες
 καὶ εἴ τινας γὰρ ἔβλεπε τὴν ὄψιν καὶ τὴν θέαν 150
 ἐνόει τὴν καρδίαν του ὅτι στερεὸς ὑπάρχει.
 Ἄφ' οὗ γοῦν τοὺς ἐγνώρισεν ὄλους τοὺς ἐδικούς του
 τοὺς πάντας ἐξεφώνησεν μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
 «Ἄρχοντες, ἀρχοντόπουλα, συντρόφοι, στρατιῶται,

130. οὐκένη. ἐπενεθῶ ἀλαθαρῶ. 131. δώδεκα νεώτατους τοὺς θέλο ἐξε-
 χωρίσει 132. καθεεῖς. θαρῶ. ναπόλεμιοι. 133. ὄσους ἐβρο ἐπρός. 134. να-
 κόψο. ἐδό νὰ σε τα στίλο. 135. ταῦτα. παρευθὺς τὰς χήρας του
 σικόνει. 136. τὴν. ἔδοκεν πάσις. 137. ἄποτε. χαλὸνα λάβις εὐτυχίαν.
 138. ἄποτε. μι ἡδὺς διςτιχίαν 139. ἄμιοτε. στέματος νὰ γίνις κληρο-
 νόμος 140. νασεῖδο. μεταλαμπρὰς τισνίκις 141. ἐτιμασθῆνε 142. ἀρ-
 ματώθησαν μεταχαρὰς 143. τον λουζικέων ἢ ἀστραπὲς τον κονταριῶν
 ἢ κτίλι 144. τον. ἐκύνας 145. δυνηθῆναι καταλεπτόν λεπτομερῶς
 146. εὐλέποντας. ἀχιλλεύς ἐχέροντον ἢ 147. μάβρον ἐκαβαλίκευσεν μά-
 βρον ὡς περ ἐλέαν 148. βεργὴν ἐπήρεν κόκκινον. ἀνατρέχι. 149. ἀποτις
 ὄψιος ἐβλεπεν. 150. ἦτινος. ἐβλεπεν. ὄψην. 151. ἐνόει. ὑπάρχει.
 152. ἀφοῦ γοῦν. ἐγνώρισεν. 153. ἐξεφώνησεν μεταχαρὰς. 154. συντρόφι

- 155 καιρὸς πολέμου ἔφτασεν, ὡς βλέπετε, καὶ μάχης.
Καὶ ὁ μὲν πατήρ μου ὁ βασιλεὺς ἔχει τὴν ἐξουσίαν,
ἐμένα δὲ ἀπέστειλεν νὰ πολεμῶ μετὰ σας.
Ὁὐ θέλω νὰ ἦμαι βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς καθόλου,
ἀλλὰ νὰ στρατεύω μετὰ σας ἔπου καὶ ἂν ὑπᾶμεν.
- 160 Οἱ πάντες γὰρ ἐβλέπετε τὰνδραγαθήματά μου
καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν θεὸν οὐδεὶς μας ἀντιτείνῃ,
θέλω γὰρ πάντων ἐκ παντὸς νὰ ᾿δῶ τοὺς ἀνδρειωμένους
θέλω καὶ τὰ φάρια σας, μαζὶ μὲ τᾶρματά σας·
πάλιν δὲ παραγγέλνω σας καὶ τοῦτο λέγω σας το·
- 165 εἴ τινα εὖρω πρόθυμον ἔμπροσθεν τοῦ πολέμου,
εὐθὺς δωρήματα πολλὰ νὰ τὸν φιλοτιμίσω
καὶ ὡς ἀνδρειωμένον πάντοτε νὰ τὸν ποθῆ ἢ ψυχί, μου.
Εἴ τινα εὖρω ὀπισθεν τρεπόμενον καὶ φεύγη
μὰ τὴν ἀνδριάν μου τὴν φριχτήν νὰ τὸν διχοτομίσω·
- 170 Ἐπαίνεσαν τὸν ὀρισμὲν τοῦ θαυμαστοῦ Ἀχιλλέως
καὶ πάντες προσεκύνησαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουν·
«χαρὰ ᾿στὸν θεὸν (ὀποῦ) μας ἔδωκεν τοιοῦτον βασιλέην,
εἰς μάχας καὶ παραταγὰς τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται,
χαρὰ ᾿σ᾿ποῦ τὸν ἐγέννησεν, πάλιν χαρὰ ᾿ς ἐκεῖνην,
χαρὰ ᾿ς καὶ εἰς τὴν ἐρωτικὴν ᾿ποῦ τὸν θέλει κερδίσει·
175 Μαῦρον φαρὶν τὸν ἤφεραν ὡσπερ ἠγάπα πλέον,
δυνατὸν [ἐκ] τοῦ σχήματος, φρικτὸν ἀπὸ τῆς θέας
καὶ χρυσοκόκκινον βλαττὶν ἐσάγισαν τὸν μαῦρον.

στρατιότε. 155. κερὸς. εὔτασεν. ὅς. μάχης. 156. ἐχει. 157. ἀπέστειλε
ναπόλεμό. 158. θέλο ναίμε. στρατηγός. 159. ἀλα ναστρατέριο μετὰ σας.
ἀνιπάμεν. 160. η. ἐβλέπηται ταάνδραγαθήματά μου. 161. ἐλπίζω ἢς
οὐδὶς. ἀντιτείνῃ. 162. θέλο. πάντων. ναδό. ἀνδριομένους. 163. θέλω
μαζὶ μετὰ. 164. πάλιν. παραγγέλιο. τούτο λέγω σας το. 165. ἦτινα
εὖρω πρόθυμον. ἔμπροσθεν. 166. εὐθὺς δωρήματα. να. τονλοτιμίσω.
167. ὅς ἀνδριομένων νατον ποθί ἢ. 168. ἦτινὰν ευρωπίσθεν τρεπομε-
νων. 169. ματήν ἀνδρία. νατον διχοτομίσω. 170. επάνεσαν τον οριζ-
μῶν. ἀχιλέος. 171. προσέκυνων. 172. χαρὰς ὑποῦ μὰς ἐδόκεν τηοῦτον.
173. ἦς. τηνὰν ναμὴν φοβοῦντε. 174. χαρὰς που τον ἐγένισεν πάλιν
χαρὰ σεκύνην. 175. χαρὰς κε ἦς. ἐρωτικὴν που θέλει κερδίσει.
176. μάβρον φαρὶν τωνήφεραν ος περηγάπα πλέον. 177. δυνατὸν. φριχ-
κτιών. τῆς. 178. χρυσοκόκκινον βλαττὴν ἐσαγίσαν τὸν μάβρον.

Χρυσὴν λεκάνην ἤφεραν μὲ τὸ κρασίον ὑπὲρ τοῦ
 καὶ ἦτον ὁ μαῦρος μεθυστῆς καὶ ἤρξατο τοῦ παύειν. 180
 Εὐθύς ἀπεχαιρέτισαν | μετὰ χαρᾶς μεγάλης, 181
 ἐδώκασιν τὰ βούκινα, πηδοῦν, καθάλλικεύουν.
 μετὰ φουσάτα πάμπληθον, ἀριθμισμόν οὐκ ἔχουν.
 Ἐκεῖ γὰρ εἶδες ταραχὴν τοῦ κόσμου ἐξηρησμένην.
 Ἄφ' οὗ γὰρ ἐξεδιέδησαν μιλλίων ἕναν τόπον 185
 ἠύραν λιθάδιον ἑμμορφον, χαριτωμένην βρύσιν.
 Ἐκεῖ γὰρ ἐπεδιάβασαν ὄλον των τὸ φουσάτο.
 Ὁ κάμπος ὄλος ἐγέμισεν τὰς τένας τοῦ φουσατοῦ
 τοῦ δ' Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστοῦ ὄλη ἦτον χρυσομένην.
 Ἐκεῖ γοῦν ἐπεδιάβασαν τὴν ἵπασαν ἡμέραν 190
 τὸ καῦμα γὰρ οὐκ ἴσκειπεν διὰ γὰρ περπατοῦσιν.
 Ἴτην δὲ ἐπαύριον [τὸ] πουργὸ πάντες καθάλλικεύουν,
 οὐχὶ δὲ τὰ φάρια των, ἀμμή ἄλογα τοῦ δρόμου
 καὶ εἰς δύο μῆνας ἔσωσαν μετὰ σπουδῆς μεγάλης
 καὶ πρὸς τὸν τόπον ἔφθασαν, τὲς χώρες τὲς ἐκράτει. 195
 Μαντατοφόρους εἶδασιν τοῦτοι ἀπὸ μακρόθεν
 διὰ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐρώτησαν τὴν δύναμιν τὴν ἔχουν.
 Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγουν 200
 «πολλὴν ἔχουν τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν παρρησίαν.
 Ὡς ἄστρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φύλλα εἰς τὰ δένδρα, 200

179. χρυσὴν. μετωκρασίον ὑπὲρ τοῦ 180. καὶ ἦτων ομάβρος μεθυστῆς
 ἤρξαντο τοῦ παύειν 181. εὐθύς ἀπεχερέτισαν μεταχαρᾶς μεγάλης
 182. ἐδώκασιν τὰ βούκινα πηδοῦν καθάλλικεύουν 183. μεταφούσάτα
 πάμπληθον ἀριθμισμόν οὐκ αἰχουν 184. ἐκίνα ἡδες ἐξηρησμένη
 185. αφοῦ. ἐξεδιέδησαν μιλίον ἕναν τόπον 186. ἠύραν λιθάδιον ἑ-
 μορφον χαριτωμένην βρύσιν 187. ἐκί. ἐπεδιάβασαν ὄλω τον τω φου-
 σάτο 188. ὁκάπος ὄλος ἐγέμισεν τὰς ταῖτας φουσατου 189. δ' αχι-
 λέος τοῦ ολήτο χρυσομένη 190. ἐκοί. ἐπέδιάβασαν. ἀπάσαν ἡμεραν

191. τοκαῦμα. οὐκίσχινεν. πέρπατοῦσιν 192. επαύριον τὸ πουργὸ. κά-
 βαλήκαίβουν 193. ταφαρηα. ἀμιάλογα 194. ἡς δύο μῆνας ἐσώσεν.
 σπουδῆς. 195. ἐῖτασαν τες χώρες. ἐκράτι 196. ἠδασιν τοῦτοι 197. δια-
 τους ἐρώτισαν. δύναμιν 198. ἐκί. ἀπεκρίθησαν πρὸς ἐκείνους 199. πο-
 λὴν. δύναμιν πολὴν. παρρησίαν 200. ὡς ἄστρα ἡς. οὐρανῶν. φύλλα ἡς
 καδένδρα

- οὕτως ἔνε γ', τέντες τους ἔστον κάμπον ἀπλωιένες.
 Καὶ τότε τοὺς ἐρώτησεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγει
 καὶ τί ἐν τῷ ἐμποδίζονται καὶ οὐκ ἔρχονται ἐδῶθεν;
 213 Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουν·
 καστέλλην ἦτον, θέσποτα, τὸ ἠγάπαν ὁ πατήρ σου
 καὶ ὅσπερ κλιδὴν το ἔποικεν εἰς ἔλας του τὰς χώρας.
 Ἐκεῖνοι παρακάθονται ἵνα το θέλουν πάρει
 καὶ καθ' ἐκάστην πολεμοῦν, τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρταν.»
 Τοῦτον ἀκούσας παρευθὺς ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον
 γραφὴν γράφει, ἀντίγραμμα στέλνει αὐτοὺς ὀπίσω·
 214 τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος εἶχεν τοιούτους λόγους·
 «Ἐγὼ δυνάστης βασιλεὺς υἱὸς τοῦ βασιλέως
 ἐρχομαι πρὸς βοήθειαν τῶν ἐδικῶν μου πάντων.
 Ἐθαύμασα τὴν πίστιν σας καὶ ὑπερεθαύμασά την,
 215 ὅτι ὡς ἄνδρες στερεοὶ καὶ ὡς ἀνδρειωμένοι
 216 ποσῶς οὐκ ἐδειλιάσετε νὰ δώσετε] τὸ κάστρον.
 Εὐχαριστῶ σας ἅπαντας καὶ ὑπερευχαριστῶ σας.
 Βαστάξετέ με, φίλοι μου, μόνον καὶ τρεῖς ἡμέραις
 νὰ φτάσουν τὰ φουστάτα μου καὶ γ', παραταγαίς μου
 220 νὰ ἔλθω νὰ τον εὐρωμεν αὐτὸν τὸν βασιλέαν
 καὶ μὴ δοκῆτε τίποτε ὅτι παιδὴν ὑπάρχω.
 Τοὺς ἐν τῷ κάστρῳ χαιρετῶ πάντας τοὺς ἐδικοὺς μας.
 Λαδῶν τὴν νύχταν παρευθὺς τὸν ὀρισμὸν ἐκεῖνον

201. οὕτως. 1. κάπον ἀπλωιένες 202. τουςερώτισεν. ἀχιλλεὺς λέγει
 203. τέντο ἐμποδίζουντε. ἐρχουντε ἐδόθεν 204. ἐκίνοι ἀπεκρίθισαν. ἐ-
 κίνων 205. Καστέλλην ἦταν δεσπότα τοῦγάπαν 206. ὅσπερ κλουβήν.
 ποικεν ἦς. τας χώρας 207. ἐκίνοι παρακάθουντε ἦνα. παρὶ 208. καθε-
 καστην πολεμοῦν. καστελίου 209. ταῦτα. παρευθίς. ἀχιλλεὺς τὸν
 210. γραφὴν, ἀντίγραμα στέλνι. ὀπίσω 211. τις. ἦχεν τιοῦτους
 212. δυνάστις. βασιλέως 213. ἐρχομε. βοήθειαν τὸν ἐδικον μου 214. πί-
 στην 215. ὅς στερεί. ος ἀνδριομένη 216. ποσός. ἐδειλιάσεται νυδοσετε
 217. εὐχαρήστο σας ἀπάντας. ἠπερευχαρήστό σας 218. φίλι. μόνων
 Γῆς ἡμέρες 219. φούσατα. ὑπαραταγές 220. ναέλθο νὰ τον εβρομεν
 αὐτὸν τὸν βασιλέαν 221. μί δόκῆτε τήποτε ὀτη πεδὶν υπάρχο
 222. τῷ κάστρῳ χερετῶ παντας τοῦς ἐδικοῦς 223. τὴνύχταν παρέφθης-
 των ὀρισμῶν εκοίνων

ἐπῆγαν οὖν καὶ ἔφτασαν εἰς τὸ καστέλλιν ἐκεῖνον.
 Τὸ δὲ διάστημα λοιπὸν ἦτον μιᾶς ἡμέρας. 225
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπόμεινεν καὶ συμβουλὴν ἐπέειπεν.
 Τινὲς ἐσυβολεύτησαν νύκτα νά τους ἐδώσουν
 καὶ νά τους περιπέσουσιν ἀμέριμνα ὡς κοιμούνται
 καὶ βξαίφνης ἀνερμάτωτους καὶ νά τους καταλύσουν.
 Ἐκάλλιο ἔνε, στρατιῶταίς μου ἡ συμβουλὴ ἐτούτη 230
 ἀλλὰ ἀνδρεία, ἐπαινετὴ οὐκ ἔνε γὰρ ἐτούτη.»
 Ἔστησαν γοῦν τὴν συμβουλὴν ἡμέραν νά τους δώσουν
 καὶ νά τους παραιπέσουσιν ἁπάνου ἔστ' ἄρματα τους | 235
 καὶ νά τους καταλύσουσιν καὶ νά τους κατακόψουν.
 ὤρέχθην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης. 235
 τὸν λόγον τὸν ἐστρέξασιν ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης
 Βουνόπουλον τοὺς ἔδειξεν ἀνάμεσα τῶν κάμπων
 ἐκεῖ διὰ νάρματωθοῦν κανεῖς νά μή το μάθην·
 ἀτός του τοὺς ἐρμάτωσεν ἵππῶν ἡθέλεν καὶ ἡγάπα.
 Ἐκεῖνος πάλιν μοναχὸς μόνος του ἐρματώθην, 240
 ἐπῆρεν τὸ σκουτάρι του καὶ τὸ λαμπρὸν κοντάριν,
 μαῦρον ἐκαθαλλίκευσεν ἐμορφον καὶ ὠραῖον.
 Ἐστραπτεν ὡς ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ φαρὶν του.
 Κανεῖς δὲν τους ἐγνώρισεν ὅτι πλισίον του εἶνε.
 Ἐκεῖνος γοῦν ὁ βασιλεὺς ἐκίρηξεν εὐθέως, 245

221. ἐπίγανον· εὔτασαν οἷς τὸ καστέλλιν ἐκεῖνον 225. τὸ δὲ διάστημα
 λήπων ἦτον μίας ἡμέρας 226. ἀχιλλεύς ἐπόμεινεν σὴ συμβουλὴν ἐπέειπεν
 227. τινὲς ἐσυβολεύτησαν νύκταν νατοῦς ἐδώσουν 228. νατοῦς περιπέ-
 σουσιν ἀμερήμνα ὡς κοιμούνται 229. καὶ βξαίφνης ἀνερματώτους. νατοῦς
 καταλύσουν 230. ἐκάλλιο, στρατιῶτες ἡ συμβουλὴ 231. ἀλλὰ ἀνδρεία
 ἐπαινετὴ οὐκαίνε. ἐτούτι 232. ἐστησαν. συμβουλὴν ἡμέραν νατοῦς δώσουν
 233. νατοῦς παραιπεσοῦσιν ἁπάνου ἔστ' ἄρματα τους 234. νατοῦς κα-
 τελέσουσιν. νατοῦς κατάκόψουν 235. ὤρέχθην. ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ψυχῆς
 236. ἐστρέξασιν ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης 237. βουνόπουλον τοὺς ἔδειξεν.
 τὸν κάμπων 238. ἐκίρηξεν. νάρματωθοῦν κανεῖς ἵππῶν τὸ μάθην 237. ἀτός
 τοὺς ἐρματωσεν σιγήθελέν. ἡγάπα 240. ἐκεῖνος πάλιν μοναχὸς μόνος
 241. ἐπῆρεν τὸ σκουτάριν. τὸ λαμπρὸν κοντάριν 242. μαῦρον ἐκαθα-
 λήκευσεν ἐμορφον καὶ ὠραῖον 243. ἐστραπτεν ὡς ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ
 φαρὶν 244. κανεῖς. τοὺς ἐγνώρισεν ὅτι πλισίον. εἶνε 245. ἐκεῖνος γοῦν
 ὁ. ἐκίρηξεν εὐθέως

- τοὺς πάντας ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματωθοῦσιν.
 τοὺς γὰρ υἱοὺς τοῦ ἐπαρέγγειλεν, αὐτὰ δέ τοις ἐλάλει·
 «Ἐπάρετε τὰς τέντας σας καὶ ἔλο σας τὸ φουσατόν
 246 καὶ πρὸς ἐκείνους | δράματε ἐνθά νά τοις εὐρήτε,
 247 ἐξάγκωνά τοις δέσσετε καὶ φέρετέ τοις ὧδε.
 Καὶ μετὰ σοφρότητος ἐκίνησαν ἀπέκει
 καὶ ἀφ' ὄντης ἐπλήσιασαν μιλλίων ἕνα τόπον
 ἐλάλησεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Πάντουρκλον ἐκεῖνον
 τὸν πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπιμένον.
 248 «Ἐπαρε σὺ τὸ φλάμπουρον νά τοις ἰδοῦσιν ἔλοι.
 Ἰδὼν δὲ πλῆθος ἀπειρον ὁ Πάντουρκλος ἐκεῖνος
 τὸ φουσατόν ἐδέλιασεν, τὸν Ἀχιλλέαν λέγει·
 «Πολλὰ πουλίτζια, δέσποτα, τὸν κάμπον καταιδάινουν
 καὶ οὕτως ἄς συντρίψωμεν ὡς ἰέραξ τὰ περδίκια.»
 249 Τοῦτον ὑπερεθαύμασεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον.
 Ἐσμίξασιν οἱ δώδεκα καὶ εὐθύς ἐπιλαλήσαν
 καὶ καθεξῆς τὰλλάγια τὰ δέκα κατ' ἀξίαν
 καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐνέτρεχεν μόνος, μεμονωμένος
 250 καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγον «κρίμα θέλομεν ἔλχει».
 251 Ἰὰ τρία ἀλλάγια ἐσμίξασιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 καὶ εἰς ἕναν ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.
 Καλῶς τοὺς ἐπεδέξατο καὶ οὐκ ἐδέλιασάν τοις.

246. τοις. ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματώθοῦσιν 247. υἱοὺς. ἐπαραιγγει-
 λεν. τοις ἐλάλη 248. ἐπαραιτέ τέντα κεολο. φουσατα 249. προσεκοί-
 δράμεται. ἐνθάνα τοις εβρίται 250. ἐξάκονα τοις δέσαιτε. φέρεκαί
 τοις ὧδε 251. μετὰ. ἐκίνοισαν ἀπέκη 252. καὶ ἀφόντης ἐπλήσιασαν
 μιλλίον ἕναν τόπον 253. ὁ ἀχιλλεὺς. πανατούρκλον ἐκεῖνον 253. τὸν
 πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπίμενον 248. ἐπαρεσί. φλαπούλο να
 τω ἰδοῦσι ὅλη 248. ἡδὼν. πλῆθος ἀπείρον ὁ πάντουρκλος ἐκίνοσ
 247. ἐδέλιασεν τῶν ἀχιλλέαν λέγει 248. πόλλα πουλίτζια. τῶν κάμπον
 κατεβένουν 249. οὕτως ἀσίτητροῦμεν ὀσίηῆρακες ταπερδίκηα
 249. τοῦτω ἡπερέθαύμασεν ὁ ἀχιλλεὺς 250. ἡ δώδεκα. εὐθῆς ἐπλαλή-
 σαν 251. ταλλάγια καταξήαν 252. ἐκύνος τοις. μεμόνομένος 254. κα-
 θεαυτῶν ἐλεγων κρημα. ἐχη 255. τατρία ἀλάγια ἐσμίξασιν ἀπο τον ε-
 νάντεϊον 256. ἡς ἕναν ἐκατέβησαν. τοῦ ἀχιλλέως 257. καλὸς τοις
 ἐπέδέξατω. οὐκαϊδίλησαν τοις

Ἦν εἶδες ἀγούρους θαυμαστούς, σπαθίου δοκιμασμένους.
 οὐδὲ ἄλλον ἐδευτέρονεν γὰρ μήν τον ρίξῃ κίχτου.
 Ἠράσος μέγαλον ἔποικεν εἰς ὄλα τὰ φουδάτα. 270
 ὁμοῦ δὲν ἐδυνήθησαν διὰ γὰρ ποίσουν γίχος.
 ἀλλ' ὀπίσθεν ἐρήγησαν, ἐπὶ τροπὴν ἔποικον.
 Ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως,
 εἰς ἕναν ἑκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
 τὰ τρία ἀλλάγια ἔδειραν καὶ ἀνέστησαν ὡς ἄνδρες 275
 καὶ ἔπαυον τῶν πέντε τῶν υἱῶν τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων
 ἕναν ἐπίρην ὁ θυμὸς καὶ ἐτέθη εἰς τὴν μέσην
 καὶ τοὺς τριάκοντα ἔδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια.
 εὐθὺς ἐξεχώρησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ πέντε
 καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλεῦ ὑπάγουσιν ἵνα τον πολεμήσουν 280
 ἡωρίζεται ὁ εἰς ὁ ἀδελφὸς τάχατε ὡς ἀνδρειωμένος 281
 καὶ ἔπιλαλεῖ μετὰ σπουδῆς, κρούει τον κονταρέαν,
 ἀλλὰ ποσῶς οὐκ ἐσείστηκεν ἀπάνω ἐκ τοῦ φαρίν του.
 Ἐξίθαλέν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκείνος τὸ σπαθίον του
 καὶ εἰς τὸ ἔρμον τον ἔδωκεν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλιν. 285
 Ἔως τὴν σέλλαν λέγω σας ἐχώρισεν τὸν νέον,
 ὁμοῦ καὶ τοὺς ἄλλους υἱοὺς τοὺς δυὸ τοῦ βασιλέως
 ἐφόνευσεν καὶ ἀπέκτεινε, ὄλον του τὸ φουδάτον.
 Ὡς τον εἶδεν καὶ τον ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος

270. ναίηδες θαύμαστοὺς σπαθίου δοκίμασμένους 270. οὐδὲ ἄλλον
 271. δευτέρονεν ναμὴν. ρίξι 270. ἐπικεν. ὄλα τα φούδατα 271. ὁμοῦ δὲν
 272. δυνήθησαν διὰ να πίσουν ἴχος 272. ἀλὼπίσθεν ἐρήγησαν ἐπιτροπὴν
 273. ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ ἀχιλλέως 274. εἰς ἕναν
 275. ἐκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως 275. τρία ἀλλάγια ἐδίραν. ἀνέστησαν ὡς
 276. ἀπετόν. τονειῶν. θαύμαστῶν ἐκείνων 277. ἕναν ἐπίρην ὁ
 278. θυμὸς καὶ ἐσαίρην. μέσην 278. τριάκοντα ἐδίρεν ὡς ἱέραξ. περδίκια
 279. εὐθὺς ἐξεχώρηστησαν ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ 280. καὶ εἰς τῶν ἀχιλλεῦ ὑπα-
 281. ἡωρίζεται ἡνάτων πόλλέμισουν 281. χόρῃζαιται ὁ ἡς ὁ ἀδελφὸς τάχατε
 282. ἀνδρειωμένος 282. πικαλή μετὰ τὰ σπουδὴς κρούει των κονταρέαν
 283. ἀλλὰ ποσῶς οὐ καίσηστηκεν ἀπάνω φαρίν 284. ὁ ἀχιλλέυς ἐκείνος τῶ
 285. τῶ ἔρμον. ἔδοκεν ἀπάνου ἡς τῶ κεφαλήν 286. εὐς. πελαν
 287. ὁμοῦ. ἐχώρησεν τῶν 287. ὁμοῦ. τοὺς αλοὺς ἡοὺς ὄλο βασιλέως
 288. ἐφόνευσεν. ἀπεκτεινε. ὄλοτοῦ φούδατο 289. ὡς τῶν ἡδεν. ἐγνώ-
 290. ἡδεν ὁ. ἐκείνος

- 290 φεύγει πολλά ὡς ἐδύνετον εἰς τὸν ἴδιόν του τόπον
μετὰ τῶν δύον του υἱῶν τῶν ἐναπολειφθέντων.
Οὕτως διώξας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ δώδεκά του ἀγούροι
καὶ ἀπέσω τοὺς ἐκατέκλεισεν εἰς ἐδικόν τους κάστρον
μέχρι τὰς πόρτας ἔσωσαν καὶ ἐσέδησαν ἀπέσω·
10,α καὶ ἐξω ἐπεμείνανσι | μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως
296 καὶ ἐξήβαλον τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκ τὰ κορμιά τους,
μικρὸν νὰ παρηγορηθοῦν, νὰ πάρουν δαμνὴν ἀέραν
νόει ἄν τί ἐδόθησαν ἐκ τὴν πολλὴν ἰδρῶταν.
• Ὅμως ἐσκέπτετον λοιπὸν τὴν σύθεσιν τοῦ κάστρου.
300 Γυναῖκες ἐπαράσχυψαν τὸν ἄγουρον νὰ ἴδοῦσιν
καὶ μέσον τους ἐστέκειον ἢ ἐξαίρετος ἐκείνη,
ἐκείνη ἢ εὐγενικὴ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ,
τὴν ὕστερον ἐκέρδησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος.
Ἰδὼν δὲ ταύτην ὁ Ἀχιλλεὺς ἐτρώθη ἢ καρδιά του,
305 εὐθὺς ἐφάνην ἄφωνος ἐπὶ πολλὴν τὴν ὥραν.
Ἐδώκασιν τὰ ὄργανα ἔνδον τοῦ καστελλίου
καὶ ἔσβην εἰς τὴν πόρταν τους μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
Πάντες ὑπερεθαύμασαν τὸ κάλλος του τὸ τόσον,
τὴν ἡλικίαν τὴν θχυμαστήν, τὴν ἐρωτοφυγοῦσαν
310 καὶ ἐθαυροῦσαν εἰς αὐτὸν τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται
ἀμμὴ νὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ πατήρ του
καὶ ἐκεῖ νὰ κατοικήσουσιν διὰ τοὺς ὑπεναντίους.
10,β] καὶ τὸ καστέλλιν ἰσχυρὸν τὸ ἔποιεν ἀτός του.

290. φεγει πωλά ὡς ἐδίνετων ἢς ἡδίον. τῶπον 291. μετατῶν διον. τὸν
ὑὸν τὸν ἐναπόληφθέντων 292. οὗτος δίοξας ὁ. ἡδὲδεκά του αγουόρι
293. ἀπέσω τοῦς ἐκατέκλεισεν ἢσέδικόν του 294. μέχρι. ἐσώσεν. ἐσέ-
βησαν ἀπέσω 295. ἐξω ἐπέμινανσει μαι τατου ἀχέλεος 296. καὶ ἐξή-
βαλων τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκτὰ κορμιά τους 297. μίκρων νὰ παρηγό-
ρίθοῦν ἀπάρουν δαμὴν ἀέραν 298. νόησάν τα ἐνόησαν. πόλην ἡδρότην
299. ὅμος ἐσκέπται τον λήπὸν. οίθεσην 300. γυνέκες ἐπαράσχυψαν.
ναδούσην 301. ἡ ἐξέρετος ἐκίνοι. 302. ἐκύνι ἢ εὐγενικὴ βασιλεος θυγά-
τηρ 303. ἡστερον ἐκέρδισεν. ἀχιλεὺς ἐκίνος 304. ἡδὴν. ἀχιλεὺς ἐτρό-
θην ἢ 305. εὐθὺς. ἀφονος ἐπιπολήν. ὄραν 306. ἐδόκασην. καστελλίου
307. σέβην ἢς. μεταχαράς 308. κάλλος 309. ἡλικίαν. ὄροτοφυγοῦσαν
310. ἐθαυρούσαν ἢς. τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται 311. ἀμεναέλθι
312. ἐκίνα κατικίσουσιν δια τους 313. καστέλην ἰσχυρὸν. ἐπικεν